

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (EU) 2015/495**z dnia 20 marca 2015 r.****ustanawiająca listę obserwacyjną substancji do celów monitorowania obejmującego całą Unię w zakresie polityki wodnej na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 1756)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8b ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 8b ust. 1 dyrektywy 2008/105/WE przewidziano ustanowienie listy obserwacyjnej obejmującej pierwotnie maksymalnie 10 substancji lub grup substancji, w odniesieniu do których gromadzone mają być dane z monitorowania obejmującego całą Unię, w celu wspierania przyszłych działań w zakresie szeregowania zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾. Lista ta powinna wskazywać w odniesieniu do każdej substancji matryce do monitorowania oraz możliwe metody analizy niepowodujące nadmiernych kosztów.
- (2) W art. 8b dyrektywy 2008/105/WE określono między innymi warunki i szczegóły dotyczące monitorowania substancji znajdujących się na liście obserwacyjnej, przekazywania wyników monitorowania przez państwa członkowskie oraz aktualizowania listy.
- (3) Substancje, które mają zostać umieszczone na liście obserwacyjnej, powinny być wybierane spośród tych, w przypadku których dostępne informacje wskazują, że mogą one przedstawiać na poziomie Unii znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, lecz w przypadku których dane z monitorowania są niewystarczające do określenia rzeczywistego ryzyka. Możliwość umieszczenia na liście obserwacyjnej powinna dotyczyć substancji wysoce toksycznych stosowanych w wielu państwach członkowskich i uwalnianych do środowiska wodnego, lecz nie poddanych monitorowaniu lub monitorowanych rzadko. W takim procesie selekcji należy uwzględnić informacje wyszczególnione w art. 8b ust. 1 lit. a)–e) dyrektywy 2008/105/WE, szczególną uwagę poświęcając nowym substancjom zanieczyszczającym.
- (4) Monitorowanie substancji znajdujących się na liście obserwacyjnej powinno doprowadzić do wygenerowania wysokiej jakości danych dotyczących stężeń tych substancji w środowisku wodnym. Dane te powinny nadawać się do wykorzystania, w osobnym przeglądzie zgodnie z art. 16 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE, przy ocenie ryzyka służącej do ustalenia substancji priorytetowych. Substancje, które w ramach takiego przeglądu uznano za stwarzające znaczne ryzyko, należy wziąć pod uwagę przy włączaniu do wykazu substancji priorytetowych. Należy wówczas także określić środowiskową normę jakości, której państwa członkowskie będą musiały przestrzegać. Propozycja włączenia substancji do wykazu substancji priorytetowych wymagałaby przeprowadzenia oceny skutków.
- (5) Zgodnie z art. 8b ust. 1 dyrektywy 2008/105/WE do pierwszej listy obserwacyjnej należy włączyć diklofenak, 17 beta-estradiol (E2) i 17 alfa-etynyloestradiol (EE2), aby zebrać dane z monitorowania w celu ułatwienia określenia odpowiednich środków służących rozwiązaniu problemu ryzyka, jakie stwarzają te substancje. Do listy obserwacyjnej należy również włączyć estron (E1) ze względu na jego bliską chemiczną współzależność z 17-beta-estradiolem, którego estron jest produktem rozpadu.
- (6) W 2014 r. Komisja zebrała dane dotyczące szeregu innych substancji, które mogłyby zostać włączone do listy obserwacyjnej. Komisja uwzględniła źródła informacji, o których mowa w art. 8b ust. 1 dyrektywy 2008/105/WE, i zasięgnęła opinii ekspertów z państw członkowskich oraz grup zainteresowanych podmiotów. Zajęto się ustaleniem kolejności. Dotyczyło to w szczególności substancji, którym niewiele zabrakło, by w ostatnim zakończonym przeglądzie substancji priorytetowych uzyskać status priorytetowych, lecz w odniesieniu do których nadal potrzebne były dane z monitorowania w celu potwierdzenia znacznego ryzyka. Dotyczyło to również kilku innych substancji zidentyfikowanych jako potencjalne nowe substancje zanieczyszczające, w odniesieniu do których dostępnych było niewiele nowych danych z monitorowania lub brak było takich danych. Ryzyko stwarzane przez każdą z tych substancji obliczono na podstawie dostępnych informacji o ich swoistym

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84.⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

zagrożeniu oraz narażeniu środowiska na te substancje. Narażenie oszacowano na podstawie danych dotyczących zakresu produkcji i stosowania, z uwzględnieniem ewentualnych rzeczywistych danych z monitorowania.

- (7) W trakcie gromadzenia danych o substancjach znajdujących się w pierwotnym wykazie w odniesieniu do niektórych z tych substancji zidentyfikowano dodatkowe dane z monitorowania. Dostępność wiarygodnych, aktualnych danych z co najmniej czterech państw członkowskich uznano za wystarczającą, by nie włączać substancji do listy obserwacyjnej. Po pominięciu tych substancji oraz kilku innych substancji, co do których istniały szczególne wątpliwości w związku z ich toksycznością, lub co do których oczekiwano, że zaprzestanie się ich stosowania, najwyżej w rankingu uplasowały się następujące substancje: oksadiazon, metiokarb, 2,6-ditert-butyl-4-metylofenol, trialat, cztery pestycydy neonikotynoidowe, antybiotyk makrolidowy erytromycyna oraz 4-metoksycynamonian 2-etyloheksylu. Wymienione substancje, określone przy pomocy numerów przypisanych przez Chemical Abstracts Service (CAS) i numerów UE, należy zatem włączyć do listy obserwacyjnej. Ustalono, że piąty pestycyd neonikotynoidowy i dwa inne antybiotyki makrolidowe również mogą stwarzać znaczne ryzyko. Możliwość, że substancje o tym samym sposobie działania dadzą efekt addytywny, stanowi dodatkowe uzasadnienie dla tego, by zaproponować ich jednoczesne włączenie do listy obserwacyjnej. Powinna istnieć możliwość jednoczesnej analizy neonikotynoidów, podobnie jak i antybiotyków makrolidowych, co umożliwiłoby umieszczanie ich na liście w grupach.
- (8) Zgodnie z art. 8b ust. 1 dyrektywy 2008/105/WE Komisja określiła możliwe metody analizy proponowanych substancji. W odniesieniu do każdej substancji w odpowiedniej macierzy granica wykrywalności metody powinna znajdować się na poziomie nie wyższym niż specyficzne dla danej substancji przewidywane stężenie niepowodujące zmian w środowisku. Jeżeli na skutek nowych informacji w odniesieniu do określonych substancji zmniejszone zostanie przewidywane stężenie niepowodujące zmian w środowisku, gdy substancje te będą nadal znajdować się na liście, może zaistnieć konieczność obniżenia maksymalnej dopuszczalnej granicy wykrywalności metody. Uznaje się, że metody analityczne nie pociągają za sobą nadmiernych kosztów.
- (9) Dla celów porównywalności wszystkie substancje należy monitorować w całych próbkach wody. 4-metoksycynamonian 2-etyloheksylu powinien być jednak monitorowany również w pyłe zawieszonym lub osadzie ze względu na tendencję do ulegania rozdziałowi w tej macierzy.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 21 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pierwsza lista obserwacyjna substancji do celów monitorowania obejmującego całą Unię, o której mowa w art. 8b dyrektywy 2008/105/WE, jest określona w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2015 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Lista obserwacyjna substancji do celów monitorowania w całej Unii, jak określono w art. 8b dyrektywy 2008/105/WE

Nazwa substancji/grupy substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Orientacyjna metoda analityczna ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	Maksymalna dopuszczalna granica wykrywalności metody (ng/l)
17-alfa-etynyloestradiol (EE2)	57-63-6	200-342-2	Wysokoobjętościowa SPE – LC-MS-MS	0,035
17-beta-estradiol (E2), estron (E1)	50-28-2, 53-16-7	200-023-8	SPE – LC-MS-MS	0,4
Diklofenak	15307-86-5	239-348-5	SPE – LC-MS-MS	10
2,6-ditert-butylo-4-metylofenol	128-37-0	204-881-4	SPE – GC-MS	3 160
4-metoksycynamonian 2-etyloheksylu	5466-77-3	226-775-7	SPE – LC-MS-MS lub GC-MS	6 000
Antybiotyki makrolidowe ⁽⁶⁾			SPE – LC-MS-MS	90
Metiokarb	2032-65-7	217-991-2	SPE – LC-MS-MS lub GC-MS	10
Neonikotynoidy ⁽⁷⁾			SPE – LC-MS-MS	9
Oksadiazon	19666-30-9	243-215-7	LLE/SPE – GC-MS	88
Trialat	2303-17-5	218-962-7	LLE/SPE – GC-MS lub LC-MS-MS	670

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer Unii Europejskiej – dostępny nie dla wszystkich substancji.

⁽³⁾ W celu zapewnienia porównywalności wyników z różnych państw członkowskich wszystkie substancje muszą być monitorowane w całych próbkach wody.

⁽⁴⁾ Metody ekstrakcji:

LLE – ekstrakcja za pomocą rozpuszczalnika;

SPE – ekstrakcja do fazy stałej.

Metody analityczne:

GC-MS – chromatografia gazowa ze spektrometrią mas;

LC-MS-MS – chromatografia cieczowa połączona z tandemową spektrometrią mas z potrójnym kwadrupolem.

⁽⁵⁾ Do monitorowania 4-metoksycynamonianu 2-etyloheksylu w pyłe zawieszonym (SPM) lub w osadzie (rozmiar < 63µm) zaleca się następującą metodę analityczną: SLE (ekstrakcja w układzie ciało stałe-ciecz) – GC-MS, przy maksymalnej granicy wykrywalności 0,2 mg/kg.

⁽⁶⁾ Erytromycyna (nr CAS 114-07-8, nr UE 204-040-1), klarytromycyna (nr CAS 81103-11-9), azytromycyna (nr CAS 83905-01-5, nr UE 617-500-5).

⁽⁷⁾ Imidachlopyryd (nr CAS 105827-78-9/138261-41-3, nr UE 428-040-8), tiaklopyryd (nr CAS 111988-49-9), tiametoksam (nr CAS 153719-23-4, nr UE 428-650-4), chlotianidyna (nr CAS 210880-92-5, nr UE 433-460-1), acetamipryd (nr CAS 135410-20-7/160430-64-8).